LIETUVOS BANKO TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO DIREKTORIUS

SPRENDIMAS DĖL X. X. IR AB „LIETUVOS DRAUDIMAS“ GINČO NAGRINĖJIMO

2026-06-10 Nr. 429-194
Vilnius

Lietuvos bankas gavo prašymą išnagrinėti vartojimo ginčą, kurio šalys yra X. X. (toliau – pareiškėjas) ir AB „Lietuvos draudimas“ (toliau – draudikas).

Sprendimo santrauka[1]

Ginčas kilo dėl draudiko sprendimo pareiškėjo patirtą žalą dėl apdrausto pastato sklype esančio paslėpto kanalizacijos vamzdžio pažeidimo (toliau – Įvykis) pripažinti nedraudžiamuoju įvykiu. Įvertinus šalių paaiškinimus ir pateiktus įrodymus, nustatyta, kad Įvykis atitinka taikomose draudimo taisyklėse[2] *(toliau – Taisyklės) numatyto nedraudžiamojo įvykio sąlygas ir nėra pagrindo tenkinti pareiškėjo reikalavimo.*

N u s t a t y t a:

Esminės faktinės kilusio ginčo aplinkybės

Draudikas ir pareiškėjas sudarė Būsto draudimo sutartį (toliau – Draudimo sutartis), kuria Taisyklių pagrindu nuo 2025 m. gegužės 31 d. iki 2026 m. gegužės 30 d. buvo apdraustas pastatas, esantis adresu: (duomenys neskelbtini).

2026 m. sausio 26 d. pareiškėjas pranešė apie Įvykį – sklype esančio paslėpto kanalizacijos vamzdžio pažeidimą. Pareiškėjas pateikė draudikui 2026 m. sausio 26 d. (duomenys neskelbtini) Defektinį aktą (toliau – Defektų nustatymo aktas), patirtas išlaidas pagrindžiančius dokumentus ir Įvykio vietos nuotraukas.

Vadovaudamasis surinktais duomenimis, draudikas nusprendė Įvykį pripažinti nedraudžiamuoju.

Draudikui netenkinus pareiškėjo pretenzijos, šis kreipėsi į Lietuvos banką, prašydamas išnagrinėti kilusį ginčą.

Ginčo reikalavimai

Įpareigoti draudiką Įvykį pripažinti draudžiamuoju ir išmokėti 3 448,50 Eur draudimo išmoką, atlyginančią pareiškėjo dėl Įvykio patirtą žalą.

Ginčo šalių pateikti paaiškinimai

Pareiškėjas teigė, kad draudikas netinkamai taikė Taisyklių nuostatas, todėl nepagrįstai Įvykį pripažino nedraudžiamuoju. Pasak pareiškėjo, tam tikros Taisyklių nuostatos numato draudimo apsaugą sklype esantiems vamzdynams, o kitos Taisyklių nuostatos šią apsaugą riboja, todėl Taisyklės yra neaiškios.

Draudikas atsiliepime prašė pareiškėjo reikalavimą atmesti kaip nepagrįstą, nurodydamas, kad Įvykis atitinka Taisyklėse numatyto nedraudžiamojo įvykio sąlygas. Draudiko teigimu, Taisyklėse yra aiškiai nustatytos apdraustam pareiškėjo turtui taikytinos draudimo apsaugos ribos, todėl draudikas, vadovaudamasis Taisyklių nuostatomis, priėmė pagrįstą sprendimą.

K o n s t a t u o j a m a:

---

[1] Santraukoje pateikiamas tik trumpas nagrinėto vartojimo ginčo apibendrinimas. Norint suprasti ir (ar) įvertinti sprendime aptariamas aplinkybes, sprendimo dėl šio ginčo esmės pagrindus ir motyvus, būtina tinkamai susipažinti su viso sprendimo turiniu.

[2] Būsto draudimo taisyklės SEB banko klientams, galiojančios nuo 2025 m. vasario 3 d.

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Lietuvos bankas ginčo nagrinėjimo proceso metu neatlieka Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo 42[1] straipsnyje reglamentuotų patikrinimų, skirtų faktinėms aplinkybėms, susijusioms su Lietuvos banko priežiūrimo finansų rinkos dalyvio galimu Lietuvos banko kompetencijai priskirtų teisės aktų reikalavimų pažeidimu, nustatyti ir įvertinti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Teisinis vertinimas

Siekiant išspręsti tarp šalių kilusį ginčą, būtina įvertinti, ar draudikas pagrįstai atsisakė žalą apdrausto pastato sklype esančiam paslėptam kanalizacijos vamzdžiui pripažinti draudžiamuoju įvykiu.

Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 6.987 straipsnyje nustatyta, kad draudimo sutartimi viena šalis (draudikas) įsipareigoja už sutartyje nustatytą draudimo įmoką (premiją) sumokėti kitai šaliai (draudėjui) arba trečiajam asmeniui, kurio naudai sudaryta sutartis, įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytą draudimo išmoką, apskaičiuotą įstatyme ar draudimo sutartyje nustatyta tvarka, jeigu įvyksta įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytas draudžiamasis įvykis.

CK 6.156 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas sutarčių laisvės principas leidžia sutarties šalims laisvai sudaryti sutartis ir savo nuožiūra nustatyti tarpusavio teises bei pareigas, jei tai neprieštarauja teisės aktams. Teisėtai sudaryta ir galiojanti sutartis jos šalims turi įstatymo galią (CK 6.189 straipsnio 1 dalis).

Šalių sudaryta Draudimo sutartis yra savanoriška, todėl draudikas, vadovaudamasis CK 6.156 straipsnio 1 dalimi, tokio pobūdžio sutartyse gali savo nuožiūra pasiūlyti sąlygas, susijusias su teikiamos draudimo apsaugos apimtimi. Draudimo apsauga ir jos teikimo sąlygos nustatomos tiek draudiko parengtose draudimo rūšies taisyklėse, tiek draudimo liudijime aptartose individualiosiose sąlygose[3].

Draudimo apsaugos apimtį lemia draudimo objektas, draudžiamųjų įvykių, nedraudžiamųjų įvykių sąrašas ir kitos draudimo sutarties sąlygos, nustatančios draudimo sutarties šalių įsipareigojimų turinį, kuris leidžia spręsti apie draudiko prisiimtos draudimo rizikos laipsnį[4]. Draudžiamasis įvykis – tai draudimo sutartyje nurodytas atsitikimas, kuriam įvykus draudikas privalo mokėti draudimo išmoką[5].

Nedraudžiamasis įvykis – draudžiamojo įvykio požymius turintis įvykis, tačiau taip pat atitinkantis įstatyme ar draudimo sutartyje apibrėžtus papildomus požymius, kuriems esant draudikas atleidžiamas nuo prievolės mokėti draudimo išmoką[6]. Taigi, draudiko prievolės išmokėti draudimo išmoką pagal įstatymuose nustatytą teisinį reglamentavimą ir draudimo sutartį atsiradimas siejamas su draudžiamojo įvykio fakto nustatymu, kai nėra nedraudžiamojo įvykio sąlygų (CK 6.987 straipsnis)[7].

Iš bylos duomenų matyti, kad pareiškėjas pranešė draudikui apie Įvykį, per kurį buvo pažeistas sklype esantis paslėptas kanalizacijos vamzdis. Byloje nėra duomenų, kad dėl Įvykio būtų kilusi žala pastatui ar kitam turtui. Pareiškėjas prašo atlyginti 3 448,50 Eur kanalizacijos vamzdžio remonto išlaidas, t. y. žalą, kilusią pačiam vamzdynui.

Draudikas nurodė, kad Įvykį administravo, atsižvelgdamas į Taisyklių A.IV dalies 1.2 papunktyje aprašytus draudimo rizikos „Vanduo" draudžiamojo įvykio „Šildymo, vandentiekio, kanalizacijos, automatinės gesinimo (sprinklerinės) sistemos, vėdinimo ar oro kondicionavimo sistemos avarija" požymius.

Taisyklių A.IV dalies 1.2 papunktyje nustatyta, kad draudimo išmoka yra mokama dėl šildymo, vandentiekio, kanalizacijos, automatinės gesinimo (sprinklerinės) sistemos, vėdinimo ar

[3] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2015 m. gegužės 22 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-283-695/2015 ir kt.
[4] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2007 m. lapkričio 29 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-536/2007.
[5] Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo 2 straipsnio 33 punktas.
[6] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2017 m. lapkričio 23 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-426-684/2017.
[7] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2013 m. balandžio 19 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-215/2013.

oro kondicionavimo sistemos avarijos – staigaus ir netikėto vandens (nuotekų, garų) išsiveržimo ne pagal paskirtį dėl sprogimo, užsikimšimo ar užšalimo iš *apdraustose patalpose* esančių stacionariai sumontuotų atitekamųjų ar nutekamųjų aprūpinimo vandeniu sistemos vamzdžių, kitų su vamzdžių sistema stacionariai sujungtų vandentiekio, kanalizacijos, šildymo vandeniu ar garu įrenginių, automatinės gesinimo (sprinklerinės) sistemos, vėdinimo ar oro kondicionavimo sistemų; staigaus ir netikėto vandens išsiveržimo iš kitų su vamzdžių sistema susijusių įrenginių (skalbyklių, indaplovių, akvariumų ir kt. įrenginių) ir akvariumų, nesusijusių su vamzdžių sistema.

Remiantis nurodyta draudžiamojo įvykio sąlyga, už pirmiau išvardintus įvykius yra mokama draudimo išmoka, atlyginanti žalą dėl turto sunaikinimo ar sugadinimo, kuriuos lėmė išsiveržęs vanduo. Jei draudimo sutartimi yra apdrausti pastatai, mokama draudimo išmoka, atlyginanti nuostolius, padarytus patiems šildymo, vandentiekio, kanalizacijos, automatinės gesinimo (sprinklerinės) sistemos, vėdinimo ar oro kondicionavimo sistemos įrenginiams.

Taisyklių A.IV dalies 1.2 papunktyje nustatyta, kad draudimo išmoka mokama dėl nuostolių draudimo objektui (tik apdraustam pastatui ir (arba) namų turtui) dėl vandentiekio, kanalizacijos, šildymo karštu vandeniu ar garais vamzdžių staigių ir netikėtų trūkimų, jei *šie vamzdynai įrengti sklype*, kuriame yra apdraustas turtas, ir naudojami apdraustam turtui eksploatuoti. Jei apdrausti pastatai, atlyginami nuostoliai, padaryti ir patiems vamzdynams.

Kaip minėta, pareiškėjas, remdamasis Taisyklių A.IV dalies 1.2 papunkčio nuostata, pagal kurią draudimo išmoka yra mokama dėl sklype įrengtiems vamzdynams padarytos žalos, draudikui kėlė reikalavimą išmokėti 3 448,50 Eur vamzdyno atkūrimo (remonto) išlaidas (įskaitant vamzdyno atidengimo ir sutvarkymo išlaidas) atlyginančią draudimo išmoką.

Iš bylos duomenų matyti, kad draudikas, nesutikdamas su pareiškėjo keliamu reikalavimu, rėmėsi Taisyklių A.IV dalies 1.2 papunktyje įtvirtintomis draudimo išmokos pagal draudžiamojo įvykio sąlygas „Vanduo" mokėjimo išimtimis (t. y. šioje Taisyklių sąlygoje nurodytais nedraudžiamaisiais įvykiais).

Taisyklių A.IV dalies 1.2 papunktyje nustatyta, kad, pagal draudžiamojo įvykio sąlygas „Vanduo", nemokama draudimo išmoka, atlyginanti žalą dėl *paslėptų vamzdynų trūkimo*. Minėtoje Taisyklių sąlygoje detalizuota draudimo apsaugos dėl paslėptų vamzdynų trūkimo netaikymo apimtis. Taisyklių A.IV dalies 1.2 papunktyje nustatyta, kad draudimo išmoka yra nemokama tik dėl žalos vamzdynams, tačiau yra mokama dėl šio įvykio atsiradusius nuostolius dėl žalos kitiems apdraustiems objektams atlyginanti draudimo išmoka. Taisyklių A.IV dalies 1.2 papunktyje nustatyta, kad yra mokama paslėptų vamzdynų atidengimo ir sutvarkymo darbams (išskyrus vamzdynus, esančius sklypo teritorijoje) atlikti būtinas išlaidas atlyginanti draudimo išmoka.

Aiškindamas Taisyklių A.IV dalies 1.2 papunktyje įtvirtintas sąlygas, draudikas nurodė, kad šioje sąlygoje yra įtvirtinta „bendra taisyklė, jog žala dėl paslėptų vamzdynų trūkimo nėra atlyginama. Tačiau draudikas sutinka prisiimti riziką (atlyginti nuostolius) dėl paslėptų vamzdynų trūkimo kitiems apdraustiems objektams. Draudikas taip pat sutinka prisiimti riziką (atlyginti nuostolius) už vamzdynų atidengimo ir sutvarkymo darbus, išskyrus tuomet, kai vamzdis yra ne apdraustose patalpose, o sklypo teritorijoje."

Pareiškėjas, nesutikdamas su tuo, kaip draudikas traktuoja Taisyklių A.IV dalies 1.2 papunkčio sąlygą, nurodė, kad šioje sąlygoje išvardintuose draudimo rizikos „Vanduo" draudžiamojo įvykio požymiuose yra nurodyta, jog draudimo apsauga yra teikiama kartu su pastatu apdraustiems šio pastato sklypo teritorijoje esantiems vamzdynams. Taigi, pasak pareiškėjo, sklype esantiems vamzdynams draudimo apsauga turi būti taikoma. Pareiškėjas nurodė, kad vis dėlto Taisyklių nuostatos yra neaiškios, nes Taisyklių A.IV dalies 1.2 papunktyje taip pat nurodyta, kad draudimo išmoka, atlyginanti paslėptų vamzdynų atidengimo ir sutvarkymo darbų išlaidas, yra mokama, išskyrus sklypo teritorijoje esančių nurodytų darbų išlaidas. Pasak pareiškėjo, šia nuostata nepagrįstai remiasi draudikas, atsisakydamas mokėti draudimo išmoką. Pareiškėjo teigimu, draudikas selektyviai aiškina Taisyklių nuostatas, nes tam tikros Taisyklių nuostatos numato draudimo apsaugą sklype esantiems vamzdynams, o kitos Taisyklių nuostatos šią apsaugą riboja.

Draudimo sutarties šalims nesutariant dėl standartinių draudimo sutarties sąlygų turinio ir prasmės bei šių sąlygų aiškinimo, turi būti vadovaujamasi CK 6.193–6.195 straipsniuose įtvirtintomis sutarties aiškinimo taisyklėmis.

CK 6.193–6.195 straipsniai įtvirtina, kad sutartis turi būti aiškinama, nustatant tikruosius sutarties šalių ketinimus, atsižvelgiant į sutarties sąlygų tarpusavio ryšį, sutarties esmę, tikslą, jos sudarymo aplinkybes, šalių derybas dėl sutarties sudarymo, šalių elgesį po sutarties sudarymo ir kitas reikšmingas aplinkybes. Esminiai sutarčių aiškinimo principai – nagrinėti tikruosius sutarties

šalių ketinimus ir aiškinti sutartį sąžiningai – lemia būtinybę aiškinant sutarties sąlygas įvertinti sutarties šalių elgesį, jų subjektyvią nuomonę dėl sutarties sąlygų turinio ir tų sąlygų suvokimą sutarties sudarymo metu, tačiau kai šalių ketinimai nesutampa, būtina atsižvelgti ir į sutarties sąlygų lingvistinę reikšmę, nes sutarties teksto lingvistinė analizė gali padėti nustatyti, kurios šalies ketinimai atitinka sutarties lingvistinę prasmę[8].

Jeigu abejojama dėl sąvokų, kurios gali turėti kelias reikšmes, šioms sąvokoms priskiriama priimtiniausia, atsižvelgiant į tos sutarties prigimtį, esmę bei jos dalyką, reikšmė. Taikant lingvistinės analizės metodą, vertintinas pareiškėjo reikalavimo pagrindą sudarančių draudimo sutarties nuostatų turinys, jų gramatinė išraiška, lingvistinė prasmė[9].

Sistemiškai aiškinant Taisyklių A.IV dalies 1.2 papunktyje įtvirtintas įvykio pripažinimo draudžiamuoju pagal draudžiamojo įvykio sąlygas „Vanduo" nuostatas ir nedraudžiamojo įvykio sąlygas, darytina išvada, kad, staiga ir netikėtai trūkus apdrausto pastato sklype įrengtiems ir kartu su pastatu apdraustiems *nepaslėptiems vamzdynams*, draudimo išmoka, atlyginanti šių vamzdynų atkūrimo bei vamzdynų atidengimo ir sutvarkymo darbų išlaidas, taip pat atlyginanti apdraustam turtui dėl vandens išsiveržimo padarytą žalą, yra mokama. Draudimo išmoka, atlyginanti vamzdynų atidengimo ir jų sutvarkymo išlaidas, yra mokama ir dėl *apdraustose patalpose* (patalpų viduje) esančių paslėptų vamzdynų trūkimo. Vis dėlto, jeigu trūksta apdrausto pastato sklypo teritorijoje esantis paslėptas vamzdynas, minėtų darbų išlaidas atlyginanti draudimo išmoka nėra mokama.

Taisyklių A.IV dalies 1.2 papunktyje taip pat yra nurodyta, kad trūkusio paslėpto vamzdyno atkūrimo išlaidas atlyginanti draudimo išmoka nėra mokama, nesvarbu, ar minėtas vamzdynas yra apdraustos patalpos viduje, ar apdrausto pastato sklype. Dėl apdrausto pastato viduje ar jo sklype trūkusio paslėpto vamzdyno draudimo išmoka yra mokama tik jei, trūkus minėtam vamzdynui, dėl išsiveržusio vandens žala padaroma kitiems draudimo objektams. Tokiu atveju yra išmokama kitų draudimo objektų atkūrimo išlaidas atlyginanti draudimo išmoka. Taip pat mokama *apdrausto pastato viduje* trūkusio paslėpto vamzdyno atidengimo ir sutvarkymo išlaidas atlyginanti draudimo išmoka.

Taisyklių A.IV dalies 1.2 papunktyje yra aiškiai ir atskirai išskirta, jog apdrausto pastato sklypo teritorijoje esančių paslėptų vamzdynų (kurie yra apdrausti kartu su apdraustu pastatu) pažeidimo atveju jų atidengimo ir sutvarkymo darbų išlaidas atlyginanti draudimo išmoka nėra mokama. Taip pat minėtoje Taisyklių sąlygoje yra aiškiai ir nedviprasmiškai nurodyta, kad draudimo išmoka, atlyginanti žalą paslėptiems vamzdynams jų pažeidimo atveju, nėra mokama[10] (t. y. nėra mokama draudimo išmoka, atlyginanti žalą dėl paties vamzdyno atkūrimo (pvz., pažeistos vamzdyno atkarpos pakeitimo ir kt.).

Taigi, lingvistiškai aiškinant Taisyklių A.IV dalies 1.2 papunkčio sąlygas ir remiantis draudimo rizikai „Vanduo" priskiriamų draudimo apsaugos sąlygų „Šildymo, vandentiekio, kanalizacijos, automatinės gesinimo (sprinklerinės) sistemos, vėdinimo ar oro kondicionavimo sistemos avarija" sisteminiu aiškinimu, sutiktina su draudiko pateiktu nurodytų Taisyklių sąlygų aiškinimu, kad draudikas neprisiėmė draudimo rizikos atlyginti dėl apdrausto pastato sklype esančių paslėptų vamzdynų pažeidimo kilusią žalą patiems vamzdynams bei jų atidengimo ir sutvarkymo išlaidas.

Remiantis Taisyklių A.IV dalies 1.2 papunkčio sąlygos turinio ir prasmės aiškinimu, taip pat pažymėtina, kad nors draudikas pagal draudžiamojo įvykio sąlygas „Vanduo" prisiėmė draudimo riziką ir dėl apdrausto pastato sklypo teritorijoje esančių vamzdynų pažeidimo, tačiau minėtoje Taisyklių sąlygoje apsibrėžė draudimo apsaugos ribas, nustatydamas, dėl kokių vamzdynų pažeidimo ir kokio pobūdžio išlaidas atlyginanti draudimo išmoka gali būti mokama pagal draudimo apsaugos apdrausto pastato sklypo teritorijoje esantiems inžineriniams tinklams (vamzdynams) teikimo sąlygas.

Pareiškėjas, siekdamas pagrįsti savo poziciją, nurodė, kad Defektų nustatymo akte nebuvo paminėta, jog kanalizacijos vamzdis trūko, todėl, pasak pareiškėjo, draudikas netinkamai taikė Taisyklių A.IV dalies 1.2 papunkčio nuostatas. Vis dėlto, įvertinus byloje esančius duomenis, laikytina, kad nors Defektų nustatymo akte tiesiogiai nėra vartojama sąvoka „vamzdyno trūkimas", vien ši aplinkybė nesudaro pagrindo išvadai, kad draudikas nepagrįstai taikė Taisyklių

[8] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2012 m. balandžio 4 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-146/2012; 2010 m. birželio 10 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-288/2010.

[9] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2015 m. balandžio 28 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-249-915/2015; 2017 m. vasario 17 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-38-378/2017.

[10] Nesvarbu, ar trūko apdrausto pastato viduje, ar sklypo teritorijoje esantis paslėptas vamzdynas.

nuostatą dėl paslėptų vamzdynų trūkimo. Iš Defektų nustatymo akto turinio matyti, kad po žeme esančiame kanalizacijos vamzdyne buvo nustatyta vamzdžio deformacija („užlaužimas"), dėl to susidarė „kontranuolydis", buvo sutrikdytas nuotekų pratekėjimas ir vamzdynas nebegalėjo tinkamai atlikti savo funkcijos. Nustačius šį pažeidimą, buvo būtina atkasti vamzdyną ir pakeisti pažeistą jo atkarpą. Vertinant Draudimo sutarties sąlygas sistemiškai, darytina išvada, kad reikšminga ne vien Defektų nustatymo akte pavartota konkreti techninė sąvoka, bet ir nustatyto pažeidimo pobūdis bei jo pasekmės. Nagrinėjamu atveju nustatytas paslėpto (po žeme esančio) vamzdyno pažeidimas, dėl kurio buvo būtinas vamzdyno remontas. Taigi, nėra pagrindo laikyti, kad draudikas nepagrįstai Įvykį vertino pagal Taisyklių A.IV dalies 1.2 papunkčio nuostatą, reglamentuojančią paslėptų vamzdynų pažeidimų sukeltų nuostolių atlyginimą.

Atsižvelgdamas į tai, kas pirmiau nurodyta, Lietuvos bankas daro išvadą, kad draudikas pagrįstai Įvykį, kurio metu kilo žala sklypo ribose esantiems paslėptiems kanalizacijos vamzdynams, pripažino nedraudžiamuoju ir pagrįstai atsisakė atlyginti išlaidas vamzdyno remontui, įskaitant vamzdyno atidengimą ir sutvarkymą.

Išvada

Nustačius, jog Įvykis yra nedraudžiamasis, draudikui nekyla pareiga mokėti draudimo išmoką, todėl pareiškėjo reikalavimas atmestinas kaip nepagrįstas.

Šiame sprendime dėl esminių šalių išdėstytų argumentų ir nurodytų aplinkybių pasisakyta. Kiti šalių argumentai ir (arba) nurodytos aplinkybės neturi esminės reikšmės Lietuvos banko sprendimo teisėtumui ir pagrįstumui, todėl dėl jų Lietuvos bankas plačiau nepasisako. Lietuvos banko pareiga priimti motyvuotą sprendimą neturėtų būti suprantama kaip reikalavimas detaliai atsakyti į kiekvieną šalių argumentą ir (ar) teiginį.[11]

Remdamasi tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasi Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo" 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio Lietuvos banko sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui, prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Licencijavimo skyriaus vadovė,
pavaduojanti departamento direktorių Agnė Kazlauskienė

[11] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2010 m. spalio 5 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-382/2010; 2010 m. gruodžio 20 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-536/2010 ir kt.